WIELCY LUDZIE KOŚCIOŁA

Piotr Stefaniak

BŁ. SALOMEA

Wydawnictwo WAM
Kraków 2011

Wprowadzenie

Osiemset lat temu na Wawelu w książęcej komnacie w kolebce zakwiliło dziecię: pierworodny potomek samego *princepsa* Leszka Białego i jego ruskiej żony, księżnej Grzymisławy. Była to dziewczynka, której biskup krakowski, bł. Wincenty Kadłubek, nadał biblijne a zarazem dynastyczne imię: Salomea. Kimże była ta dawno żyjąca księżniczka, iż ją wspominamy? Pozostaje jak dotąd jedyną uznaną oficjalnie przez Kościół błogosławioną Piastówną. Ponadto jej koleje życia godne są wspomnienia, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę, że to ona do Polski sprowadziła słynny na całym świecie Zakon św. Klary. Tym posunięciem ubogaciła duchowe oblicze naszej ojczyzny i umożliwiła licznym pokoleniom Polek zrealizowanie swego powołania

miłowania Wcielonego Boga w zaciszu ścisłej klauzury i w duchu radosnego ubóstwa. Stała się także prekursorką duchowych wyborów dojrzałego średniowiecza, które były dostępne pobożnym małżonkom. Otóż Salomea jest pierwszą znaną Polką, która zdecydowała się trwać ze swym mężem, księciem Kolomanem, w białym małżeństwie, po jego zaś śmierci została mniszką. To Salomea krakowskim paniom feudalnym przetarła szlak świętości radosnej, franciszkańskiej, przeżywanej w nurcie odradzającego się Kościoła. I choć żyła tak dawno i jej świętość nie przystaje do naszych pojęć, to warto poznać tę księżniczkę krakowską, matkę polskich klarysek, i zachwycić się nią jako kobietą odważną, umiejącą w swoich, wydających się nam mrocznymi, czasach realizować niezależną drogę życiową. Salomea mogłaby stanąć w szeregach polskich emancypantek, kobiet, które wiedzą, jak ułożyć swe życie i jak czuć się spełnioną i zrealizowaną. W tym rysie samostanowienia więc możemy upatrywać nowoczesności tej żyjącej przed wieloma stuleciami świętej.